UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Supplicatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96857

Visual Library

An in cauſa reſtitutionis in integ.ſit neceſſarius libellus. Alb.in auth.offeratur.C.de litis conteſt.& in auth.ſi omnes.C.ſi vt ab hær.ſe abſt.Ioan. An. in Specul.de reſtitu.in integr.§.quis autem. in fin.& an debeat lis conteſtari, bal.in l.j.§.eum qui.ff.de poſtul.& in auth.ſi omnes.per Bal.

Si virtute ſtatuti ſit compromiſſum factum inter agnatos.& facta ſint arbitramenta,an minor poſſit reſtitui contra arbitramenta.fac. Bal. in l. non C.de in inte.reſt.mi.& l.eos.§.ſin autem.de ap.& l.j.C.ſi de mom.po.fue. ap.Bal.in conſilijs ſuis,& no.in l.poſtquam.de pac.& dicit ꝙ non.dominus ſigno olus in conſilus ſuis. 3.par.7.q.

An minor decedens hæreditate ſibi delata non adita,tranſmittat reſtitutionem in integrũ ad hęredẽ ſuũ. Iac.de Bel. ꝙ non, in diſputatione q̃ fecit q̃ ponit in auth.de trien.& ſemiſ.Bar in l.Pantonius.ff.de acq.hære.tenet,ꝙ ſic.& dicit idem tenere Iac.de Aren.in l.qui duos.de reb.dub.vbi idẽ Bar.etiam ponit.Idem tenet Iac.But.in quodam ſuo.conſilio.Bal. in l.ſi infanti.C.de iure delib.in 2.q.tenet cum Iac.de Bel.in infante. in maiori vero infante videtur dubitare.ſed idem Bal in l.vnica.§.in nouiſsimo. de cadu.tol.in maiori infante tenet expręſsę cum Bar.in infante verò diſtinguit, an naturaliter deceſſerit, & non tranſmittit reſtitutionem niſi per culpam tutoris hæreditas non ſit adita,& tutor non ſit ſoluendo: aut deceſsit caſu fortuito,puta nauigat,vel alio,puta propter abſentiam non potuit habere tutorem.& tunc tranſmittit in integ.reſt.

Quod in libello reſtitutionis in integrum aduerſus ſententiam diffinitiuam non eſt neceſſaria expreſsio cauſę,niſi petatur aduerſus ſententiã principis:ratio quia nec requiritur expreſsio cauſæ in appellatione à diffinitiua & appellatio & reſtitutio parib.paſſibus ambulant.l.præſes.ff.de mi. ita vult Bal.in l.minor autem magiſtratus,in princ.& §.j.ff.de mino.ex quo videtur inferri,licet ipſe non dicat,ꝙ in libello in inte.reſtitutionis aduerſus ſententiam interlocutoriam ſit neceſſaria expreſsio cauſæ:quia eſt neceſſaria etiam in appellatione ab interlocutoria,c.cordi.& c.cum appellationibus friuolis.de appellationib.lib.6.& in Cle.appellanti,eo.tit.& Barto.in l.eius.ff.de ap,reci.modo appellatio & reſtitutio paribus paſsibus ambulant, vt s.& ita poteſt intelligi etiam dictum Inn.in c.coram felicis.in prin.de in integ.reſti.ſ.ꝙ loquatur in interlocutoria, maximè referendo ad illum tex. qui loquitur in interlocutoria.vide reperto. Bald. ſuper Inno.in verſi. expræſſio.in q.ij.

a ¶De ſupplicatione [a]. Rubrica.

PRAETER appellationem, & præter in integrum reſtitutionem, de quibus prælibauimus,eſt & aliud remedium,quo valida ſententia ſubleuatur, videlicet ſupplicatio,vt s̃.de ſen.§ quoniam s̃.[b] ideo de ipſa aliqua ſub compendio perſtringamus [c]. Videamus ergo, à quibus ſupplicari poſſit & quando:& in quibus caſibus:& quæ differentia ſit.inter appellationem & ſupplicationem: & poſtremò quis ſit ſupplicationis effectus.

ADDITIONES.

a Ex omnibus practicis auctoribus nullus formauit hãc rubricam præter Io. de Deo Caul.,rubrica vl.Legiſtæ habent de hoc rubricam,quæ non allegatur, quia ſedet in gropa:in rubrica enim De præcibus imperatori offerendis,ſequitur & eſt, de quibus rebus ſupplicare liceat, uel non:qua de cauſa Azo in Summ. ibi proſequitur hanc materiam.

b Quoniam s̃. ¶ §.ult.eſt.

c Perſtringamus. ¶ Præmittit Azo,qualiter ſupplicari debeat:& dicit hunc ponderandum morem,qui eſt:Capello depoſito & pallio flexis genibus,humiliter præces porrigere; vide,quod dixi de ma.& obe.his,quæ.poſt princ. & de iureiu.& ſi Chriſtus.in gl.arguit Hoſti. Secundo dic,in iure ſeruandã l.vlt.C.de præcib.imper.offer.vt ſ. breuiter negotium exponatur:inſerendo in præcibus id ſolum, quod expedit. In omni autem ſupplicatione locum habet hæc doctrina,nedum in iſta,de qua agitur.

SVVMMARIVM.

1 *Supplicari poſſe à ſententia Præfecti,qualiter intelligatur.*
2 *Supplicationis cauſam examinare,& diffinire,ſolius eſt principis,vel eius delegati vel præfecti.*
3 *Suplicatio,& appellatio quare non ſint eiuſdem naturę.*

¶Supplicari poteſt a ſententia Imperatoris, vel Papę, vel pręfacti prætorio.

1.§.Supplicari Poteſt a ſententia Imperatoris,vel Papæ vel præfecti prætorio,ext.de in int. reſti.ex literis & c. tum ex literis extr.de re iu.cum cauſam. & C. de ſent.præfec.prętor.l.j.ff.de minor.præfecti. a quibus appellare non licet,vt s.de ap.§.videndum. vbi de hoc:nec mirũ,ſi tunc ſupplicet nam licet non ſit veriſimile illos iniquè iudicaſſe, ſupplicari tamen poteſt ab eiſdem:quia ſupplicatio continet petitionem veniæ proprij erroris,vel allegationem circumuentionis aduerſarii,ff.de mino.l.præfecti.ext.de re iud.c.cum olim.Sed videtur,ꝙ etiam a ſententia iudicis & delegati ſuppli[...] t ext. de

a in integ.reſt.ex literis.Solu.ibi,ſecundum Papam [a]. ¶†Quod au-
1 tem dixi a ſententia præfecti ſupplicari poſſe,uerum eſt, cum in
cauſa principali pronunciauit: ſecus ſi in cauſa appellationis, C.
de precib.Impe.offer.ſi quis. C.ne li. in vna eademque cauſa tertio prouoc.l.i. & in aliis caſib. & in aliis cauſis libellus ſupplicatorius porrigitur referendariis,& cauſas introducentibus,in au-
2 thẽ.Col. 2.ff.de referendariis,§.cauſas.¶†Solus tamen princeps,
uel eius delegatus,uel præfectus,debet cauſam ſupplicationis exa-
b minare & diffinire [b].Et ſi intra decem dies ſupplicetur,poteſt ſententia executioni mãdari: ſi tamen uictor ſatiſdederit de reſtituendo omnia ſi ſententia fuerit iuſtè reſoluta Si autem non ſupplicarit intra decem dies, habet biennium ad ſupplicandum principi: quod biennium. computatur,ex quo Imperator ſucceſſit in co-
c gnitione præfecti [c],C.de ſent.præſ.præ.l.i.Sed tunc executio ſententiæ fiet,nec uictor ſatiſdabit de reſtituendo,C.de præci.Imp. offer.auth.quę ſupplicatio.in auth.ut ſpon.lar.§. illud.& in præ. l.i.C.de ſent.præfect.præt extr.de in integ.reſtitu.ſuſcitata.in fin.
3 ¶†Et per hoc patet, ſupplicationem non ſortiri naturam appellationis: quia ſemel tantum ſupplicatur a ſententia:ſed appellatur bis poſt ſententiam. An uero quotieſcunque quis grauatur,appellet? quæ dic,ut s̃ de app. §.quoties.Item in appellatione
d præmiſſa cautio non præſtatur.[d]

ADDITIONES.

a Secundum Papam. ¶ Vt ibi ſcripſit ſuper j.gl.ſupplicare.

b Diffinire. ¶ Item no.Acc.in §.aliud.inferius allegato.

c Præfecti. ¶ Diuerſas lecturas huius verbi vide no. in l.ſtatim alleg. in vlti. gloſſ.

d Pręſtatur. ¶ Et meritò:quia non fit executio diffinitiuæ, à qua appellatum eſt,ext.de iureiu.uenientes.

SVMMARIVM.

1 *Venia poteſt per ſupplicationem ſuper pęna criminis impetrari.*
Supplicari poteſt pro dilatoria exceptione,non peremptoria.
2 *A ſententia ſemel tantum ſupplicatur.*
3 *Supplicatio talis eſſe debet,quod petenti proſit,nec alicui obſit.*

2.§.Sequitur Videre,quãdo,& ex quibus cauſis ualeat ſupplicari. Et certè a præfecto prætorio ſupplicatur intra decem dies a die ſentẽtiæ promulgatæ:qđ ſi factum nõ fuerit,tunc poteſt principi intra biẽnium ſupplicari,ut
1 s̃.¶†Poteſt ſupplicari pro eo,qui malè,uel iniquè,uel cõtra ius
a ordinatus eſt,ut i.q.5.præſentium.in auth.quom.opor.epiſ.§.fi.[a]
¶Item ſuper criminis pœna uenia poteſt per ſupplicationem impetrari.C.de preci.Imp.offer.reſcripta.quæ eſt 25.q.2.¶Itẽ ſupplicari poteſt pro dilatoria exceptione,non peremptoria,C.de preci.Imp.offer.quoties.ext.de proc.ex inſinuatione ext.de dol.&
2 cont.c.i.¶†Itẽ à ſententia ſemel tantum ſupplicatur: & ſi ſemel denegatur,poſtea non concedetur,C.de preci.imp.offer. ſi quis. in auth.vt nul.iud §. & hoc vero iubemus.¶Item durante præſidis officio eius ſubditi ſupplicare poſſunt principi,vt furtum,vel rapinam,vel aliud eius crimen puniat,i.q.1 c.pe. & fi.& q.7.ſanci-
3 mus.in auth.ut iud.ſine quoquo ſuffrag. §.ſi quis autem. ¶Item generaliter hoc debet ſupplicatio continere, quod petenti pro-
b ſit,nec alii obſit:ut in pręl.reſcripta [b].nec quod ſit fiſco damnoſum,ut 25 q.2.nec damnoſa.

ADDITIONES

a §.fi. ¶ Alle.Pe.auctor,& Io.de Deo non bene receperunt ſenſum illius §.ſicut Azo,qui dixit,ꝙ licet ſupplicare pro eo,quod ordinatio clericorum ſit per pecuniam,vel aliàs malè,& contra legem,vt ad meliorem ſtatum reducatur,& præuaricatori pœna imponatur.

b Reſcripta. ¶ Leges,quæ ponunt exempla allegat ibi gloſſ. quæ tamen Azo exprimit,vbi s̃.de fœmina,quæ nupſit vidua viro inferioris dignitatis,impetrat vt fruatur dignitate prioris mariti.ff.de ſena.l.fi. cum Præpoſiti ſacro cubiculo impetrant,vt fruantur poſt finitam militiam cingulo, cum ad agros ſuos,vel alias proficiſcuntur,C.lib.xij.de pręp.ſac. cubi.l.fi. Et quod de cingulo dixi,dupliciter ibi exponit gl. Tex.autem ponderat,quod eſt dictum,ꝙ ad ipſorum deſiderium,& ad nullius læſionẽ id pertinet. Quod autem præmiſit,nec alij obſit,intelligit Azo,vbi s̃.de læſione graui:& idẽ Accu.in præ.l.allegauit ibi leges no. & dicit Azo ꝙ vltra illas inueniẽtur in libris iuris recõdita multa ſimilia:alle.ff.de rel.& ſump fun.ſi quis ſepulchrũ. ff.loca.l.habitatores.ſi vuſusfr.pet.l.j.§. vl. Circa id,quod ſequitur de damnoſis fiſco,dicit Azo,in illis expectari ſecundam iuſsionem, in auth. vt nul. iud.§.& hoc not.de manda princi.§.deinde competens.qui.§.vult omnino ſperni primam iuſsionem.niſi ſit pragmatica ſanctio:ex ea tamen quamuis recipiatur,nil fiat,niſi ſequatur ſecunda iuſsio.

SMMARIVM.

1 *Seruus poteſt pro domino ſuplicare,ſed non appellare.*
2 *Pendente appellatione nil eſt innouandum.*
3 *Simpliciter ſupplicare ante ſententiam non licet.*

3.§.Differt

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶Supplicatio in quo differat ab appellatione.

a 3.§.Differt autẽ [a] ſupplicatio ab appellatione:quia appellatur intra decem dies: ſupplicatur uſque ad
biennium,vt s̃.§.j.ver.ſolus. Alij dicunt ꝙ ſupplicare debet,quã
primum potuit cognoſcere ſe læſum fore,ut ext.de in inte. reſt.
1 ex literis. ext. de fri.& malef.c.1.& c. fi. ¶† Item ſeruus poteſt ꝑ
domino ſupplicare,ſed nõ appellare,ff.de ap.ſerui. C. de precib.
imper.offer l.j.& l.vniuerſis.Item generaliter omnes liberi poſ-
b ſunt ſupplicare:ſerui non niſi pro ſe & domino [b],vt ibi,& ff.de
his,qui ſui,uel alie.iuris ſunt,l.j.& ij ff.de iud.vix certis.Item differunt in caſu,quem habes s̃.ti.prox.§.videndum.ver.& no.ibi,
2 item is qui.¶†Item pendente appellatione nil eſt innouandum,
vt s̃.de ap.§.nouiſſime.ſed ſupplicatione pẽdente mãdatur exe
c cutioni ſententia,vt s̃.§.j.[c]¶†Item ante ſententiam nõ licet ſim
3 pliciter ſupplicare,vt C.vt lite pen.l.2.ſed appellare ſic, vbicunque grauamen infertur,ext.de ap.vt debitus. Itẽ ſupplicatio protendit ad noua & vetera:appellatio vero ſolũ ad ea,ſup quibus interponit̃,ff.de minor.præfecti.ext.de in int.reſt.ſuſcitata.& c. ex literis.¶Item ſemel tantum ſupplicatur,bis poſt ſententiam appellatur. ¶Item ſupplicans cauet, in appellatione nulla cautio
d præſtatur,vt s̃.§.j.in fi vnde verſus [d]:

Diſcrepat appellans ab eo,qui ſupplicat ipſe.
Imputat errori proprio,redit hæc ad eandem.
Hic ſemel auditur,cauſa pendente ſatiſdat.

ADDITIONES.

a Differt autem.Dictum Ioan.de Deo vbi s̃.in prin.

b Et domino.Id eſt,pro nece domini,ſecundum Azo.hoc vult l.j.præallegata:addit Azo.caſum l.Iuliæ maieſtatis,ff ad l.Iul.maie.l. nullus. Subdit etiam,quod forte idẽ in omni caſu,quo ſeruo permittitur agere,vel ad principem confugere,per duas leges ſtatim allegatas.Addit,ꝙ ſi ſeruo ſupplicante,ſupple,etiam eo caſu,quo non debebat admitti indulgeat principis reſcriptum,tenet per l.vniuerſis.s̃ prox.allegatam.

c §.j.¶ Quæritur de ratione,quare pendentia appellationis & reſtitutionis in integrum impediant executionem,& ſupplicatio etiam intra decẽ dies facta non impedit.De reſtitutiõe patet s̃.ti.prox.§.vlt.in prin.de reliqs hic ſufficere poſſet,quod prærogatiua harum ſententiarum, à quibus non appellatur, hoc inducit,vt ſcripſi de reſt.in inte.ſuſcitata ſuper gl.pen.Dicũt quidam,quod ſupplicatio continet benignitatem petentis,& iudicis:& ideo hæc reſponſio ſufficere poteſt,quo ad appellationem: quæ inititur iuſtitiæ:ſed non,quo ad reſtitutionem,quæ benigni tatem iudicis & fauorem petentis reſpicit,ff.de mino.præfecti Si dicatur, ꝙ ſupplicatio voluntate recipitur,contradicere videtur §.aliud.in corpore,vt ſponſa.larg.Col.ix. Item ſi dicas,quod per appellationem extinguitur, vel ſuſpenditur pronũciatum,vt dicit Iac.de Bel.in prin.§.aliud.hoc eſt, quod quæritur, quare plus ſuſpendit appellatio quam ſupplicatio Mihi videtur his tribus quę diuerſa ſunt,merito tribui diuerſos effectus.Dico igitur, quod appellatio quę interpoſita eſt à ſententia,puræ iuſtitię innititur: propter quod executio fieri non poteſt:& ſi facta eſſet intra decendium,quo fuit poſtea appellatum,reuocatur executio per modum nullitatis & attentati, de ap.non ſolum.li.6.Reſtitutio innititur iuri:habet tamen miſtam gratiã,non dico à iudice,ſed à iure inuentam.Si lata eſt igitur ſententia contra eccleſiam,vel minorem,& ab ea non fuit appellatum:iuſte fit executio ſententiæ.Si tamẽ poſtea intra tempus iuris petatur reſtitutio,fateor,quod impediret executionem fiendam:ſed iam factam non annullat,vel reuocat. Verba enim nõ ſolum innuunt,ꝙ ea poſtulata,licet nondum conceſſa,nil noui fiat circa rẽ vt dicit rubrica Codicis.Abſurdiſſimum enim eſſet:ꝙ vltra terminum tardari deberet executio eo caſu:& imputet ſibi, qui non appellauit. Supplicatio tantum habet præſumptionem contrariam ex perſona proferentis, quod appellare non licet.Eorum ergo fuit ipſam non parificari alteri præmiſſorum.ſatis enim ſibi eſt,quod contra id,de quo alter prædictorũ,ſ.Papa,princeps,vel præfectus prætorio poterat legem facere,auditur.de primis conſtat:de tertio patet C de off.præfe.præ.l.2. Eligit ergo ius quandã viam mediam,vt ipſo cito ſupplicante fiat executio cum remedio cautionis:alias ſine illo,& vt ſemel tantum ſupplicetur.ſimile de of.del.quærenti cum concor.

d Verſus.¶ Hos verſus poſuit Io.de Deo, vbi s̃.& in fine primi verſus ponebat tempore:& non eſt congruus verſus:vnde communiter habetur ipſe.Eſt ſciendum ꝙ Cy.in auth.quæ ſupplicatio.in fi. allegans hunc titulũ, dixit differentias hic notatas inter appellationem & ſupplicationem.non omnes eſſe veras .quod dixit ſe dicturum ſuper l.vnica, C. de ſen.præfect. præ.ſed ibi non dicit,oblitus, vt puto.

¶Supplicationis effectus.

4.§.Effectus autẽ ſupplicationis eſt,quia ſi princeps reſcribit ad ſupplicationem, obtinet vicem litis conteſtationis,quantum ad hoc,ut perpetuetur vſque ad xxx.annos:ſecundum alios vſque ad lx.C.de anna.excep.l.1. & tranſit ad hæredes & contra hæredes,vt C.quãdo li.prin. ob lit.conteſt.xvj.q.3.§.poteſt.circa medium,ff.de actio.& obl.conſtitutionibus.

ADDITIO NOVA.

* Nota ꝙ licet à ſententia vicarij non poſſit ad epiſcopum appellari:cũ cenſeatur idem tribunal.c.Romana.de ap.lib.6.tñ à ſententia vicarij poteſt epiſcopo ſupplicari.no.Stephanus in Clem.j.de reſc.Item non cenſetur idem tribunal quo ad recuſationem,c.ſi contra.§.fi.de of.del.lib.6.

a ¶De expenſis [a]. Rubrica.

AD huius partis tractatum pertinet aliqua de expenſis videre:& quoniam ad ea,quæ frequentius accidunt iura debent adaptari,vt ext.vt lit.non conte.quoniã frequenter.& ff.de legi.nam ad ea.idcirco de eis. quæ ſæpiſſime in iudiciis petuntur,vtile viſum eſt doctrinam tradere copioſam Super quo ſciendum eſt ꝙ expenſarum quædam fiũt ext.iudicium,de quibus aliqua præmittemus, licet ext.propoſitum principale:aliæ in iudicio,de quibus poſtea ſupponemus.

ADDITIO.

a Vt dixi in rubrica proxima,Practici auctores omiſerant hanc rubricam, excepto Io.de Deo,qui poſuit ipſam Cauil.lib.6.rub.pe.modicum tamen de ipſa poſuit ibi in fine,ſed tranſtulit ſe ad Summam Azo. Inſt. de pœn.tem.litig.& fere ad literam poſuit,quod ibi dicit Azo:quod tamen eſt ext.propoſitum,ſ.de aliis pœnis tractando,de quibus j̃.ti.2.non de pœna expenſarum.Poſuit etiam ipſe Io.rubricam iſtam vltimam,in libro Iudicũ, in qua etiam nil dubium apparuit.Azo in Summa de fruc.& lit.expen. nõ ingreditur materiam noſtram,ſed remittit ad rubricã de ſportulis:ibi autem tractat de expenſis in lite fiendis,in ſportulis & aliis, non de repetendis:& in ti.præ.ver.in ſententia.de his vnicum verbum ponit: proſequitur autem materiam primę partis in ti.de rei vend.pen.col. ver. impenſarum.& Vin.tandem in dec.vt præteritæ.de ele.in j.gl.Acc.in l.in fundo. ff. de rei ven.in ult.gl.de qua gl.remittit auctor ad aliã gl.Acc.&ad Rof.in fi. ver.qui incipit,ex præmiſſis.Superuenit autem copioſus noſter Hoſt.qui in Summa de dol.& cont.§.qua pœna:plene tractat de his expenſis litium incipiens ibi poſt prin.ver punitur etiam contumax. & eam proſequitur vſque ad ver.item punitur.prope fi.§.quem ver.allegat auctor.ad vnum tãtum j̃.ver.& nota,cum tamen quicquid ibi eſt,totum ſub ti.iſto poſuit.ipſe etiam Hoſ.doctrinam ſuam extollens ibi in fi.dicit, quod non inuenit alibi materiã ſic diſcuſſam,& verum dixit,tamen nunc hic plenior fuit auctor magnus s̃.Gigantem:ſtudentes debilis capitis,quos grauat ſcriptorũ prolixitas,maxime cum eadem ſepius repetuntur,vt hic,ſatis poterũt per tranſire cum gl.dec.ad fi.& epilogo & ſuppletionibus,quæ ſcripſi ſuper illa.Circa expenſas autem hic notandum, ꝙ negotiorum geſtor non petit ſibi fieri expenſas geſtionis fiendæ,idem dico de coniũcta perſona:petunt autẽ iam factas vtiliter ſibi reſtitui,& procedit hoc, ſiue ſit extraneus geſtor ff.quod cu.vni.l.j.in fi.ſiue ſocius de corpore,e.ti.ſicut municipiũ. ij. reſp. ſiue ſit etiam communio indiuidua,ff.de ne.geſ.qui negotia.§.fi. quod intellige,vt ibi no.& in hoc differunt à procuratore,qui petit fiendas, vt de ele. cupientes.§.ad hoc.& factas iuxta mandatum,licet non vtiliter,vt no.ext. de proc.cum pro cauſa.In geſtore igitur, an debeantur expenſæ,declarat euentus;vt ſcripſi poſt Hoſt.de ele.cum inter canonicos.ſuper j.gl.& no.in dec.cupientes.in vlt.gl.ante fi Ex his concludo,ꝙ ſi contra prouiſum ſit auctoritate apoſtolica,vel alterius,in eccleſia collegiata aliquis de corpore appellat,licet nomine eccleſiæ & ſuo,ſi tamen non habet mandatum à capitulo,nec expenſas in proſecutiõe fiendas habebit à capitulo:nec factas recuperabit,ſi ſuccumbat:hoc maxime, quando capitulum paruit illi prouiſioni:vel,quod plus eſt,ſatis eſt ꝙ reſtiterit, vel contradixerit, cum eo caſu pro conſentientibus habeantur,vt in regula,qui tacet.lib.vj.vbi cõc. Adminiſtrator ergo,qui facit expenſas in negotiis capituli, vt habet quarundam eccleſiarum mos,tali appellanti expenſas adminiſtrare non debet in dubio futuri euentus.facit de ſponſa. iuuenis. vbi conc. j. gloſſ. & ff. de admi.tuto.§.fi.& ibi conc.in gl.fi.Si autem capitulum expreſſe prohibuiſſet,poſt prohibitionem factam expenſas etiam vtiles,quas feciſſet, non recuperaret,vt in l.fi.C.de neg.geſt.vbi autem non fuit contradictum,& obtinuit,diſtinguitur,an proſequeretur negotium proprium, & tunc a victo recuperat:an commune,& tunc ab eccleſia; vt no.in dec.cupientes.in vlt. gl.vltra medium.Adde huic vltimæ parti addit.Io.And.Old.conſ. 38.incip.thema tale eſt;epiſcopus.

SVMMARIVM.

1 *Expenſæ extra iudicium factæ,cuius gratia factæ dicantur.*
2 *Expenſæ ratione fructuum factæ à poſſeſſore, veniunt deducendæ.*
3 *Reficere eſt iam facto remedium facere.*
4 *Malæ fidei poſſeſſori ædificanti in area aliena,an ſit in expenſis ſubueniendum.*
5 *Sumptus facti ab illo,qui primo fuit bonæ fidei, ſed poſtea defecit,qualiter ſint compenſandi.*
6 *Sumptus facti in reficiendo fundum alienum, an & qualiter ſint reſtituendi.*
7 *Bonæ fidei poſſeſſori pro omnibus impenſis in fundo alieno factis,eſt ſubueniendum.*
8 *Expenſæ extra iudicium factæ qualiter ſint petendæ.*
9 *Expenſæ diuerſimodè factæ diuerſimodè ſunt conſiderandæ.*
10 *Victus victori in expenſis eſt condemnandus.*